

ΤΟ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΣΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΨΗΦΟ

Δημοσιεύουμε παρακάτω γράμμα του Λεόν Μπλουμ στην «Populaire», με την ευκαιρία της του Σοσιαλιστικού Συνεδρίου, που περιέλαβε στο πρόγραμμά του Κόμματος την πολιτική ιδιότητα των φύλων :

«Αγγίζω ένα ζήτημα, για το οποίο το κόμμα μας δεν έμοφρονει. Το ζήτημα των ίσων πολιτικών δικαιωμάτων της γυναίκας. Η θεμελιώδης αυτή μεταρρύθμιση πάντα είχε τη θέση της στο σοσιαλιστικό πρόγραμμα, και τώρα έλπίζω να την υλοποιήσει. Ξέρω πως δυσχερατήσαμε πολλούς συνηγούς της με τη στάση μας στη Βουλή, όταν οι αντίπαλοί μας, πλέκοντας το ζήτημα της γυναικείας ψήφου με το ζήτημα της περιφερείας για να αλλοιώσουν το αποτέλεσμα μάς πρότειναν μία ψηφοφορία που αναγκαστήκαμε να την αρνηθούμε, άφοβ έθετε σε κίνδυνο την μεταρρύθμιση της αντρικής χειραφέτησης χωρίς να όφειλε το ζήτημα της γυναικείας ψήφου. Οι θερμότεροι φεμινιστές έξαγριώθηκαν τότε, έλπίζω όμως να κατάλαβαν άργότερα τη στάση μας, ακόμα περισσότερο τώρα που, συνεπείς στις αρχές μας, αναγκάσαμε τη Βουλή να δεχτεί πρόταση για τη δημοτική ψήφο. Στη Γερουσία επίσης οι ένεργητές μας καρποφορήσανε, γιατί άνηγγαίλε ότι θα δώσει τουλάχιστο τη μικρή αυτή ικανοποίηση στις γυναίκες.

Τώρα που ξεκαθαρίστηκε ο δρόμος μας και δε φοβόμαστε άλλες τρικλοποδιές, πρέπει να εργαστούμε στη Βουλή και στη χώρα όχι μόνο για τη δημοτική ψήφο και έκλειστικότητα των γυναικικών αλλά και για την πολιτική.

Νομίζω πως θα επιτύχουμε μόνο αν οι γυναίκες οι ίδιες μάς βοηθήσουν, γιατί αν βρίσκονται σήμερα στη χώρα μας χωρίς κανένα πολιτικό δικαίωμα, ενώ ο' όλες σχεδόν τις άλλες χώρες της Εύρώπης έχουν αποκτήσει την ισοπολιτεία, αν η Γαλλία, η χώρα του φωτός, δείχνει τέτοια ταπεινωτική έπιστολομικότητα, δάδαα φταίνε οι γυναίκες περισσότερο όπο μάς τους άντρες. Αναμφισβήτητα έχουμε την κοινή γνώμη αντίθετη, γιατί στο έθνος όπου κυριαρχούσε πρωτύτερα το πνεύμα της έλευθερίας και του θάρρους, διακλιεύει σήμερα η μπουρζουαδική αντίληψη που στάθηκε το κυριότερο εμπόδιο στο φεμινιστικό κίνημα. Έν τούτοις, αν οι Γαλλίδες δεν δείχνονταν τόσο άδιόφορες στην απόκτηση των δικαιωμάτων τους, αν είχαν άληθινά ποθήσει τη χειραφέτηση θα την είχαν επιτύχει. Δε θα νικήσουμε παρά μόνο όταν οι λιγοστάς σημερινές θερμές φεμινίστριες ξυπνήσουν και κουνήσουν τη μάζα των γυναικικών που άθραναι και άμφιβάλλει. Από τις γυναίκες τις ίδιες πρέπει να πηδήξει η χειραφέτησή τους.

Ο Σοσιαλισμός, ως πολιτικό κόμμα, καθώρισε τη στάση του, συνεπής στις αρχές και παραδόσεις του για την κατάργηση κάθε κοινωνικής άνωστειας, των φύλων ή των τάξεων.

Ζητεί επίσης ίση άμοιδη για τους άντρες και τις γυναίκες.

Το έπιχείρημα πως οι γυναίκες δεν είναι ώρμες για την έξάσκηση των πολιτικών καθηκόντων τους χρησιμοποιήθηκε και εναντίον της παροχής της καθολικής ψήφου των άντρων. Μήπως οι άντρες άλλοτε ήταν πιο έτοιμοι τότε, άπ' τις γυναίκες σήμερα; Δεν έχουμε παρά να θυμηθούμε πως χρησιμοποιήσαν τη χειραφέτησή τους στην Έθνική Συνέλευση του 48 και στα δημοψηφίσματα της Έπανάστασης και της Αυτοκρατορίας. Όπως οι άντρες έτσι και οι γυναίκες θα μάθουν να κυβερνούν με την παύρα.

Άλλο ενάντιο έπιχείρημα είναι ότι με τη βουλευτική ψήφο της γυναίκας θα μεταβληθεί το κομματικό ίσοζυγιο προς όφελος του κληρικόφρονος κόμματος και του κομμουνιστικού.

Τέτοιες προφητείες στερούνται άληθινή βάση, δεν βλέπω δε γιατί ο σοσιαλισμός δε θα προσελκύσει τις γυναίκες όσο και τους άντρες.

Η παύρα των γειτόνων μας, ιδίως του Βελγίου και της

Άγγλιας δείχνει το άβάσιμο των προφητειών αυτών. Λέγω—κα το λέγω διστακτικά—πως κι' αν ακόμα η χορήγηση του δικαιώματος τούτου στις γυναίκες προκαλούσε προσωρινή μείωση του κόμματός μας, πάλι δε θάπρεπε τέτοιος ύπολογισμός να έμποδίσει την ύποστήριξή μας.

Άς θυμόμαστε το έξης: Έργαζόμαστε—δεν λέγω για την αίωιότητα που άποτελεί ως γνωστόν προνόμιο της Καθολικής Έκκλησίας, αλλά για κάποια διάρκεια. Ένας κλονισμός, μία άποτυχία—έτσι και μία έπιστολοβρέμηση δεν πρέπει να μάς πτοήσουν αν με έναν οίονοδήποτε τρόπο δαίνουμε προς την τελική νίκη θα προτιμούσα να χάσω μερικές έβρες, να δω τη Βουλή λιγότερο άριστοαρίζουσα, αν έδωλα ταυτοχρόνως την άπελευθέρωση των γυναικικών της χώρας μας, που άποτελεί μέρος της ανθρώπινης άπελευθέρωσης που είναι το ιδεώδες μας.

Έπί πλέον δεν άμφιβάλλω για την άμεση καλή έπιρροή της γυναικείας χειραφέτησης στα ζητήματα της εργαζόμενης γυναίκας.

Είμαι παπεισμένος πως εκλέγοντας η εκλεγόμενες—και γιαυτό έπιμένω στην έκλειστότητά τους—θα παρουσιάσουν «ένιαίο μέτωπο», εναντίον όλων των κοινωνικών κακών, της ταβέρνας, του μεθυσού, της νοσηρότητας και της παιδικής θνημότητας.

Γι' αυτό δεν πρέπει να διστάζουμε, ούτε να φοβόμαστε τις ήλιθιες ειρωνίες ή τους νευρικούς φόβους. Και άς δείξουμε εν άνάγκη στους δημοκρατικούς πως και ο' αυτό ακόμα ξέρουμε να άνυψόμαστε το γοητρο της Δημοκρατίας. Λεών Μπλουμ